

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 2.5.2013
a vykonateľnosť dňa .....
Krajský súd v Bratislave
dňa 2.6.2013 [signature]

KRAJSKÝ SÚD V BRATISLAVE

Došlo: 24 -04- 2013

o.....hod. ....min. ....krát
..... príloh ..... rubrik

5Sžo/36/2012

Rada pre vysielanie a retransmisie
Dobrovičova 8, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1

03 -05- 2013

Podane číslo: 0770	Číslo spisu:
Prílohy: 2	Vyhovuje: 26

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Rozhlas a televízia Slovenska**, so sídlom Mýtna 1, Bratislava, IČO: 47 232 480, zastúpeného *doc. JUDr. Radoslavom Procházkom, PhD., JSD.*, advokátom so sídlom Búdková 4, Bratislava, proti žalovanej: **Rade pre vysielanie a retransmisie**, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. RL/678/2006 zo dňa 3. októbra 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/60/2007-131 z 27. apríla 2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/60/2007-131 z 27. apríla 2012 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 1S/60/2007-131 z 27. apríla 2012 zamietol podľa § 250 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovanej uvedeného v záhlaví tohto rozsudku. Zároveň rozhodol o trovách konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 250ja ods. 1 v spojení s § 205 ods. 2 písm. f/ OSP a žiadal jeho zmenu tak, aby najvyšší súd zrušil rozhodnutie krajského súdu č. k. 1S/60/2007-131 z 27. apríla 2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že uvedeným konaním mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Dôvodil tým, že na deň 27. apríla 2012 krajský súd nariadil vo veci ústne pojednávanie, na ktoré sa za žalobcu, povinne zastúpeného advokátom v zmysle ustanovenia § 250a OSP, dostavil advokátsky koncipient, ktorému právny zástupca žalobcu dňa 16. marca 2012 udelil na účasť na pojednávaní substitučné plnomocenstvo podľa ustanovenia § 16 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (ďalej len „živnostenský zákon“) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 586/2003 Z. z.“) (ďalej len „substitučný zástupca“). Konajúci senát krajského súdu však substitučnému zástupcovi neumožnil konať pred krajským súdom z dôvodu, že to údajne neumožňuje ustanovenie § 250a OSP.

Žalobca sa domnieva, že takýto výklad ustanovenia § 250a OSP nezodpovedá jeho gramatickému ani systematickému výkladu, pričom práve v dôsledku tohto nesprávneho výkladu bolo žalobcovi, vylúčením možnosti substitučného zástupcu konať v mene žalobcu na pojednávaní, znemožnené realizovať všetky procesné práva a povinnosti žalobcu.

Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f) OSP (*pre odvolacie konane správne malo byť ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) OSP*) sa rozumie procesne vadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv účastníka konania, ktoré mu priznáva OSP za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Krajský súd znemožnil žalobcovi na pojednávaní konanom dňa 27. apríla 2012 realizovať prostredníctvom substitučného zástupcu jeho zákonom priznané procesné práva a povinnosti. Predovšetkým sa riadny substitučný zástupca nemohol, na rozdiel od zamestnankyne žalovanej, v úvode pojednávania vyjadriť k veci v zmysle § 118 ods. 1 OSP, ani nemohol zhrnúť návrhy, či uskutočniť záverečný návrh v zmysle § 118 ods. 4 OSP.

Taktiež uviedol, že nie je možné, aby v právne identických veciach substitučný zástupca desaťkrát pojednávať mohol, jedenásť krát pojednávať nemohol, a potom znovu mohol, pričom predmetná časť OSP sa v danom čase nijako nezmenila.

Žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že ako vyplýva z vyššie uvedeného žalobca vo svojom odvolaní uviedol jediný odvolací dôvod a síce fakt, že Krajský súd v Bratislave na predmetnom pojednávaní neumožnil konať substitučnému zástupcovi žalobcu pred súdom z dôvodu, že to neumožňuje ustanovenie § 250a OSP. Vyššie uvedená námietka žalobcu teda smeruje voči rozhodnutiu súdu o vedení predmetného pojednávania. Takéto rozhodnutie je však výlučne v kompetencii príslušného súdu a žalovaná sa necíti kompetentná vyjadrovať sa k tejto otázke.

Uviedla, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Ďalej uviedla, že jej rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení Správneho poriadku, a že žalobca nebol na svojich právach ukrátený rozhodnutím ani postupom správneho orgánu, a že napadnuté rozhodnutie žalovanej a postup je v súlade so zákonom a navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu z jeho vecne a právne správnych dôvodov potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie pre závažné procesné pochybenie.

Podľa § 250f ods. 1 OSP súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom, **ak to účastníci konania zhodne navrhli alebo ak s tým súhlasia** a nie je to v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 250f ods. 2 OSP súd môže vyzvať účastníka, aby sa vyjadril k prejednaniu veci bez nariadenia pojednávania do 15 dní od doručenia výzvy. Súd môže k výzve pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

Podľa § 250f ods. 3 OSP súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom aj vtedy, ak zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu z dôvodov uvedených v § 250j ods. 3 OSP.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým účastníkovi odníma možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Tým je i právo účastníka, aby jeho vec prejednal súd v jeho prítomnosti. Neznamená to, že by súd nemohol prejednať vec i v neprítomnosti účastníka konania, avšak je povinný vždy účastníkovi konania poskytnúť možnosť, aby jeho vec bola prejednaná v jeho prítomnosti.

Prejednať vec v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP je možné len za splnenia podmienok stanovených v § 250f ods. 1 OSP.

Podľa 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 1 OSP v spojení s 246c ods. 1 veta prvá OSP úprava postupu súdu a účastníkov konania v občianskom súdnom konaní má zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov.

Podľa § 24 OSP účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 25 ods. 1 OSP účastník si môže vždy zvoliť ako zástupcu advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.

Podľa § 25 ods. 3 OSP advokát je oprávnený dať sa zastupovať iným advokátom ako ďalším zástupcom, prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva.

Podľa § 250a OSP **žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná;** to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o advokácii advokát je ten, kto je zapísaný do zoznamu advokátov, ktorý vedie Slovenská advokátska komora (ďalej len „komora“ alebo „SAK“).

Podľa § 61 advokátsky koncipient je ten, kto je zapísaný do zoznamu advokátskych koncipientov vedeného komorou.

Zastúpenie advokátom v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP vzhľadom na osobitnú úpravu v piatej časti OSP znamená, že v konaní pred súdom – osobitne na pojednávaní koná za žalobcu **advokát**, teda osoba zapísaná ako advokát v zozname vedenom SAK. Nakoľko advokátsky koncipient nie je advokátom, v správnom súdnictve pre osobitnú úpravu zastúpenia nemôže byť ustanovenie § 25 ods. 3 OSP, podľa ktorého advokát je oprávnený dať sa zastupovať prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva, aplikované. Ustanovenie § 250a OSP má obligatórnu povahu, a preto ani podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP primerané použitie ustanovení prvej časti OSP, t.j. ani § 25, neprichádza v úvahu (k tomu pozri bližšie napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. 4SŽ/6/2011, či sp. zn. 5Sžo/7/2012).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho spisu zistil, že v konaní pred krajským súdom nebolo v plnej miere zabezpečené obligatórne právne zastúpenie žalobcu advokátom podľa § 250a OSP a následne bola žalobcovi postupom krajského súdu odňatá možnosť pred súdom podľa § 250f OSP. Zo zápisnice o pojednávaní dňa 27. apríla 2012 vyplýva, že za advokáta doc. JUDr. Radoslava Procházku, PhD., JSD., povereného zastupovaním žalobcu podľa platnej plnej moci zo dňa 14. júna 2011 bola na pojednávaní prítomná iná osoba. Podľa splnomocnenia na strane č. 129 spisu JUDr. Radoslav Procházku splnomocnil na zastupovanie na pojednávaní dňa 27. apríla 2012 svojho koncipienta Mgr. Róberta Bardača, ktorý sa na pojednávanie dostavil, avšak postupom podľa § 250a OSP mu nebola daná možnosť zastupovať žalobcu a následne bol vyzvaný, aby zaujal miesto pre verejnosť. Po začatí pojednávania súd vyhlásil uznesenie, kde vec prejedná v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu.

Takto potom, hoci krajský súd správne postupoval podľa § 250a OSP, keď v žalobnej veci v správnom súdnictve nepripustil zastupovanie advokátskym koncipientom, nemal vo veci vyhlásiť rozsudok, pretože žalobca nebol na tomto pojednávaní riadne zastúpený advokátom.

Z týchto dôvodov najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 221 písm. c/ a f/ OSP musel rozsudok krajského súdu č. k. 1S/60/2007-131 z 27. apríla 2012 zrušiť a vec

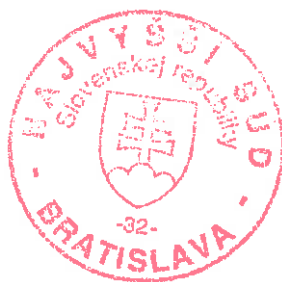
vrátiť krajskému súdu na nové konanie, v ktorom krajský súd vytknutú vadu konania odstráni a znova vo veci rozhodne.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. marca 2013

Za správnosť vyhotovenia
Dagmar Bartalská

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu